

പിതാധാരകൾ

(മാർച്ച് 8 രാജ്യാന്തര വനിതാദിനമായി ആചരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഈ ലേവനം എല്ലാ സ്ത്രീകളുടെയും ശ്രദ്ധക്കായി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.)

അവിവാഹിത അമ്മാരുടെ എണ്ണം കൂടി (അമവാ അച്ചനില്ലാത്ത കൂട്ടികൾ പെരുകി)

സരോജ വർഗ്ഗീസ്, നൃജീവൻ

sarojavarghese@yahoo.com

അവിവാഹിത അമ്മാർ കൂടി അമവാ അച്ചനില്ലാത്ത കൂട്ടികൾ പെരുകി എന്ന
ശീർഷകത്തിൽ ഒരു ലേവനം വായിക്കാനിടയായി.
അച്ചനില്ലാതെ കൂട്ടികൾ ജനിക്കാറുണ്ടോ?
പാവപ്പെട്ടവർക്കിടയിലും നൃനപക്ഷങ്ങൾക്കിടയിലും
അവിവാഹിത അമ്മാരുടെ എണ്ണം ഒരു കാലത്ത്
കൂടുതലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈനു
മധ്യവർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിലും സാധാരണമായിരിക്കുന്നു എന്ന്
സർക്കാർ രേഖക്കെഴു ഉദ്ധരിച്ച് വാഷിങ്ടൺലെ ‘ചെചൽഡ്
ട്രെൻഡ് റവേഷൻ സ്മാപനം’ പറയുന്നു എന്ന് ആ
ലേവനത്തിൽ വായിച്ചു.

പാവപ്പെട്ടവർക്കിടയിലും വേശ്യാവുത്തി
സൈക്കിൾഡിരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും അച്ചനില്ലാതെ
കൂട്ടികൾ ജനിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. പരസ്പര സന്നേഹ
വികാരങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ ബലാത്സംഗത്തിനിരയാകുന്ന
പെൺകൂട്ടികളും ഇപ്രകാരമുള്ള കൂട്ടികൾക്ക് ജനം
നൽകുന്നുണ്ട്. വിവാഹമെന്ന വിശുദ്ധകർമ്മത്തിൽ കൂടി
ഒരു ഭാര്യയാകാൻ, ഒരമയാകാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടില്ലാത്ത
സ്ത്രീകൾക്ക് ജനിക്കുന്ന കൂട്ടികളെ അച്ചനില്ലാതെ

കൂട്ടികളെന്ന് വിശ്വാസിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആ കൂട്ടികൾ വളർന്ന് വരുത്തേരും സമൂഹത്തിൽ
അവർ അവഹേള്ളുന്ന പാത്രങ്ങളായിത്തീരുന്നു. ചുംകികാണിക്കാൻ അവർക്ക്
പിതാക്കമൊരിക്കു. സ്കൂളിലെ പ്രവേശനത്തിനോ, മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾക്കോ അപേക്ഷ
പാറങ്ങൾ പുതിപ്പിക്കപ്പെടുന്നോൾ അച്ചരഞ്ഞ് സ്മാനത്ത് എഴുതാൻ അവർക്ക് ഒരു പേരില്ല.
സത്രതമായി ഒരാളെ അച്ചാ എന്നു വിളിക്കാൻ ആ കുരുനു ഹൃദയങ്ങൾ എത്ര മാത്രം
മോഹിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ സമപ്രായക്കാർ പിതാവിരുള്ളു, വാത്സല്യപൂർവ്വമായ
തലോടലും, സന്നേഹവും അനുഭവിക്കുന്നോൾ ഈ പിണ്ഡു കൂട്ടികൾ ആർത്ഥിയോടെ
നോക്കി നിൽക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

ആരാണു ഈ ക്രൂരതകൾ ഉത്തരവാദികൾ? അവരുടെ പാവപ്പെട്ട അമമമാർ മാത്രമോ? പൂരുഷവേഴ്ചയില്ലാതെ ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭവതി ആകുന്നില്ല. (ഇന്നത്തെ ആധുനിക ശാസ്ത്ര വിദ്യക്കാർ അതും സാധ്യമാക്കുന്നു എന്നത് മറക്കുന്നില്ല) നിർഭാഗ്യവശാൽ നിരാലംഗയായ സ്ത്രീകൾ യെരുപുർഖം തന്റെ ഗർഭസ്ഥം ശിശുവിനെപ്പറ്റി തന്നോടൊപ്പം കിടക്കു പങ്കു വച്ച പൂരുഷനോട് ലജ്ജവതിയായി ഹൃദയം തുറന്ന് ഒന്നു പറയാൻ പോലും അവസരമില്ല. അവളുടെ വിശക്കുന്ന വയറിനു ഭക്ഷണം വാങ്ങാൻ വേണ്ടി, നശിത മറക്കാനുള്ള അൽപ്പം വസ്ത്രത്തിനു വേണ്ടി, രോഗികളായ തന്റെ വ്യുദ്ധ മാതാപിതാക്കൾക്ക് മരുന്നിനു വേണ്ടി അയാൾ എറിഞ്ഞ കൊടുക്കുന്ന ഏതാനും നോട്ടുകൾ പെറുകി എടുത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുമായുണ്ടായ അയാളുടെ ബന്ധം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾ സമൂഹത്തിൽ മാനുനായി വിലസുന്നു. അച്ചന്നാരെന്നിയാതെ വളരുന്ന കൂട്ടികൾ അവരുടെ കുട്ടകാരുടെ ഇടയിലും സ്കൂളിലും പരിഹാസപാത്രങ്ങളാകേണ്ടി വരുന്നത് അവരുടെ കുറ്റം കൊണ്ടാണോ?

ഇക്കാര്യത്തിൽ
പാർച്ചാത്യനാടുകളിലെ
നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച്
പാവപ്പെട്ട കൂട്ടികളുടെ
വിദ്യാഭ്യാസം,
അരോഗ്യസംരക്ഷണം
തുടങ്ങിയവ ഗവൺമെന്റ്
എറ്റടുക്കുന്ന സ്വന്ധായം
അഭിനവനീയമാണ്.

ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത
ജീവിതത്തിൽ വിവാഹമെന്ന
ബന്ധനത്തിലേക്ക്
പ്രവേശിക്കുവാൻ പലരും
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.
നിയമപരമായുള്ള
വിവാഹത്തിന്റെ പരസ്പര
ചുമതലകളെ ഒഴിവാക്കാൻ
വേണ്ടി സ്ത്രീ പൂരുഷനാർ
കേവലം സുഹൃത്തുകളായി
കഴിയുവാൻ
താൽപര്യപ്പെടുന്നു.
പാർച്ചാത്യ
സംസ്കാരത്തിലാണു ഈ
രീതി കൂടുതൽ
പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നതെങ്കിലും

വിശ്വാമിത്രൻ മെനക്കേത്തും കൂണ്ടിനേതും
തള്ളി പറയുന്നു.

‘ലിവിംഗ് ടുഗ്രതേർ’ എന്ന പരിഷ്കൃത സ്വന്ധായം ഇന്നു കേരളത്തിലെ
യുവതീയുവാക്കളെയും സാധ്യീനിച്ച് തുട അധിയിരിക്കുന്നതായിട്ടാണെന്നിയുന്നത്. പരസ്പരം
നിബന്ധനകൾ ഒന്നുമില്ല. എന്നു വേണ്ടെങ്കിലും വേർപ്പിരിയാം. അവിടേയും ചില പ്രത്യേക
സാഹചര്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ ഗർഭവതികളാകുന്നു, പ്രസവിക്കുന്നു. ‘സിംഗിൾ പാരേസ്റ്റ്’
എന്ന ലാഭവിൽ അവർ സമൂഹത്തിൽ അന്തസ്ഥായി ജീവിക്കുന്നു. ഈതു പരിഷ്കൃത
പ്രാക്കത്തിന്റെ രീതി. എന്നാൽ ഈവിടേയും ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഈ
കൂട്ടികളെ അചരനില്ലാത്തവൻ/അവർ എന്നു വിശ്വേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈപ്പോഴും സാമൂഹിക നിയമങ്ങളെ ആചാരിച്ചും ആദരിച്ചും പോരുന്ന

സമൂഹത്തിൽ അച്ചന്നില്ലാത്ത കുട്ടികളും അവിവാഹിതരായ അമമ്മാരും ഒരു ചോദ്യചിപനമായി നിൽക്കുന്നു. അചരനിക്കാത്ത കുട്ടികൾ എന്ന് അവരെ സംബോധന ചെയ്യുന്നവർ ചില കാര്യങ്ങൾ മറന്നുപോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മറന്നു പോകുന്നതായി ഭവിക്കുന്നു.

അവർ സ്വന്തിത്വത്തൊന്നു പരിഹസിക്കുന്നത്. മാതൃത്വത്തൊന്നു അവഹേളിക്കുന്നത്. ഒരു സ്വന്തിയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ പുരുഷബീജം സംയോജിക്കാതെ ഒരു നവ ജനം രൂപപ്പെടുന്നില്ല. പലപ്പോഴും മാഡ്യമങ്ങളിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്ന ഒരു വാർത്തയാണു വേശ്യാവൃത്തികൾ എന്ന സ്വന്തി അന്സ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. വേണമെക്കിൽ വനിതാ പോലിസ്റ്റിന്റെ അക്കൗണ്ടിയോടെ ജീപ്പിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെടുന്ന യുവതിയുടെ പേരിച്ചരണ മോട്ടായും. തീർച്ചയായും അവളോടൊന്ന് ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. പുരുഷനെ കുടാതെ ഒരു സ്വന്തി എന്നു വേശ്യാവൃത്തിയാണു നടത്തിയത്. വേശ്യാവൃത്തികൾ പിടിക്കപ്പെട്ട് യേശുക്രൂസ്തുവിന്റെ മുന്ദിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ട് സ്വന്തിയെപ്പറ്റി വിശ്വാസ വേദ പുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നുണ്ട്. 'നിങ്ങളിൽ പാപം' ചെയ്യാത്തവർ കല്പരിയടക്ക എന്നു കൽപ്പിച്ചു. ഒരു കല്ലും അവളുടെ ദേഹത്ത് പതിച്ചില്ല. സമൂഹത്തിലെ മാനുഷാരേന്ന് നടപ്പിരുന്ന ഓരോരുത്തരും സ്ഥലം വിട്ടു.

'അച്ചന്നിക്കാത്ത കുട്ടികൾ' എന്നു വിശ്രഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. സമൂഹത്തിൽ മാനുഷ്യമായ ഒരു ജീവിതം അവർക്ക് നഷ്ടമാകുന്നു. അവർ അച്ചന്നില്ലാതെ ജനിച്ചവരല്ല. ഒരു പുരുഷൻ പക്ഷു അവരുടെ ജന്മത്തിലുണ്ട്. അദ്ദേഹം ആകാര്യം നിശ്ചയിച്ചാലും, ഒളിച്ചിരുന്നാലും.

ഒരു സമൂഹം നില നിൽക്കുന്നത് അതിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ പാലിക്കുന്ന സാമാന്യ മര്യാദകളുടേയും നിയമത്തിന്റെയും ബലത്തിലാണ്. സാഹിത്യത്തിൽ എന്ന പോലെ സമൂഹത്തിലും ഇപ്പോൾ പഴമയെ വലിച്ചുറിഞ്ഞ് ആധുനികത എന്ന ലാഭവിൽ ഓരോരുത്തർ ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അച്ചടക്കമെല്ലാത്ത ജീവിതം ആരംഭ ദശയിൽ നൽകുന്ന ആനന്ദം പിനെ തരുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ വലുതാണു. ഇപ്പോൾ സവർഗ വിവാഹത്തിനു മനുഷ്യർ തയ്യാറായി വരികയും അതിനു നിയമ പ്രാബല്യം കീടാൻ പരിശമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും അവരവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജീവിത രീതി നയിക്കുന്നോൾ അതിനിരകളാകുന്നവരാണു സ്വന്തീകരിക്കുന്ന കുട്ടികളും. വിവാഹം കഴിക്കാതെ കൂട്ടിക്കൈ പ്രസവിച്ച് അവരുമായി ജീവിക്കുന്ന സ്വന്തി സ്വന്തീകരിക്കുന്ന ചെയ്യുന്ന അപരാധമാണ്. അതിനു സ്വന്തി തയ്യാറാകുന്നോൾ അവർ പുരുഷൻ ഉപകരണമാകുന്നു. പുരുഷമാർ പലപ്പോഴും ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞ് മാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണ്. വഴിയവലം പോലെ കുറിച്ച് നാൾ കഴിയാൻ സ്വന്തീകരിക്കുന്ന കിട്ടുമെന്ന അവസ്ഥ വന്നാൽ അവർ ആ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു.

കന്ധകാതവയും, ചാതിത്രൈവയും കർശനമായി സ്വന്തീകൾ പാലിക്കണമെന്ന് മതങ്ങളും, തത്വ സംഹിതകളും, സമൂഹവയും ആവശ്യപ്പെടുന്നത് 'അച്ചന്നില്ലാത്ത കുട്ടികൾ'" ജനിക്കാതിരിക്കാനാണ്. ഇന്നത്തെ പുതുലോകത്തിൽ സ്വന്തീകരിക്കുന്ന പുരുഷനോപം തുല്യതക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കുകയും അനേകം സ്വന്തി ശക്തി സംഘടനകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും പലരും വിവാഹമെന്ന കെട്ടുപാടിൽ ജീവിതം തളച്ചിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ അവർ മറക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അവർ ജനം നൽകുന്ന കുട്ടികൾ സമൂഹത്തിൽ അവഹേളിക്കപ്പെട്ടു.

കാലാന്തരത്തിൽ പല സമൂഹ നിയമങ്ങളും മാറി വരാറുണ്ട്. സ്വന്തിയും പുരുഷനും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ജീവിക്കുന്നത് ഒരു ഫാഷനാകം. എന്നാൽ അച്ചന്നില്ലാത്ത കുട്ടികൾ എന്ന് നിഷ്കരിക്കുകരായ കുട്ടികൾ അറിയപ്പെടാനുള്ള സാഹചര്യം അവർ ഒരുക്കരുത്. ഈ വാക്ക് 'അച്ചൻ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ കുട്ടികൾ' എന്നാക്കേണ്ടതാണ്.

കാരണം അച്ചനില്ലാതെ ആരും ജനിക്കുന്നില്ല. കൂട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും തുല്യ പങ്കാളികളാണ്. പുരാതനകാലം മുതൽ പുരുഷ മേധാവിത്വം നില നിന്നു പോന്നത് കൊണ്ട് സംഭവിച്ച ഒരു നിർഭാഗ്യമാണ് വിവാഹിതയില്ലാത്ത സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുന്ന കൂട്ടികളെ അച്ചനില്ലാത്ത കൂട്ടികൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഈനിയൈക്കില്ലും ആ പദപ്രയോഗം ലോകത്തിൽ ഒരിടത്തും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാൻ സ്ത്രീകൾ ഏകൃദാർശ്യത്തോടെ മുൻ കൈ എടുത്ത് ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു.

‘അവിവാഹിത അമമാർ കൂടി അമവാ’ അച്ചനില്ലാത്ത കൂട്ടികൾ പെരുകി എന്ന ലേവനം വായിക്കാനിടയായപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ എന്ന നിലയിൽ എനിക്കുണ്ടായ ചില എളിയ ചിന്തകൾ വായനക്കാരുമായി പങ്കു വക്കുക മാത്രമാണ് ഈ വരികളിൽ കൂടി ഞാനുദ്ദേശിച്ചത്. മാർച്ച് 8 രാജ്യാന്തര വനിതാദിനമായി ആചരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഈ ലേവനം എല്ലാ സ്ത്രീകളുടേയും ശ്രദ്ധക്കായി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
